

[C. J. F. Sven.]

faktisk daarligere stillet end Børn, hvis Forældre separeres eller skilles. Jeg synes, at der atter her er en Inkonsekvens, som ikke lader sig begrunde.

Skal der endelig være Tale om, at man under visse Omstændigheder vil udstrække Forsorgspligten indtil det 21de Aar, saa maa man ogsaa give de ægte Børn den samme Stilling, og i hvert Fald er det da saa ganske inkonsekvent, at man ikke opretholder Linien mellem Børn født uden for Ægteskab og Børn født i Ægteskab. Det kan der dog, formoder jeg, fremføres nogle Argumenter for, men saadan pludselig at tage, om jeg saa maa sige, Separatistbørn og Skilsmissebørn, Adoptivbørn og Stifbørn med ind under denne Regel, finder vi ganske urimeligt. I Motiverne til Ændringsforslaget eller Forslaget, hvad jeg nu skal kalde det, angives det som et særligt Kautel, at det kun skal kunne dreje sig om Tilfælde, hvor Barnets Uddannelse, Skoleundervisning etc. er paabegyndt før det 18de Aar. Jeg vil gerne spørge den højtærede Justitsminister herom — jeg har ikke kunnet finde i selve Lovforslaget, at denne Tanke har fundet Udtryk; det staar altsaa klart i Motiverne, men jeg kan ikke se, at Lovteksten i og for sig siger noget i saa Henseende. Det er muligt, at man har tænkt sig, da man konciperede Forslaget, at det skulde være en Forudsætning, men jeg finder blot ikke en udtrykkelig Udtalelse derom i selve Lovforslaget.

Endvidere savner jeg i Lovforslaget visse Kauteler, eller lad mig heller sige visse Hensyn til Barnefaderen. Han er jo dog ogsaa et Menneske; man er noget tilbøjelig til, synes jeg, kun at se paa Barnet og Moderen, men Barnefaderen har jo ogsaa visse menneskelige Egenskaber, der maa tages et vist Hensyn til. I saa Henseende vil jeg først og fremmest pege paa, at Lovforslaget ikke giver Barnefaderen nogen Samkvemsret med Barnet. Nu er det muligt, at mange Barnefædre ikke bryder sig om at have en saadan Samkvemsret, men jeg tror ogsaa, der er adskillige, som, naar de skal yde dette Bidrag til Barnet og det oven i Købet skal kunne fortsættes indtil det 21de Aar, gerne vilde have en lovmæssig Adgang til at være sammen med Barnet. Det er jo noget, der er indført, for saa vidt angaar Børn af Forældre, der er skilt, hvor Forældremagten er tillagt den ene af Forældrene; dér har efter Loven den „Forælder“, om jeg saa maa sige, der ikke har faaet tillagt Forældremagten, en Samkvemsret, og en saadan savner jeg ganske i dette Lovforslag. Jeg

har selv en Gang været stillet over for det pinlige Spørgsmaal. Der kom en Mand til mig, som i og for sig var meget glad over, at han havde faaet dette Barn, han saa ikke saa pessimistisk paa det, og han vilde gerne yde Bidrag, det var der ikke Spor i Vejen for.

Men han spurgte mig: Sig mig saa bare een Ting: hvad Ret har jeg saa egentlig? kan jeg faa Lov at se mit Barn? — Nej, det kan De ikke. — Har jeg overhovedet nogen Adgang til selv at kontrolere, om Barnet nu virkelig faar de Bidrag, jeg giver, og faar det, hvis jeg giver noget ekstra? — Nej, sagde jeg, De har overhovedet kun een Ret, og det er at betale, ikke Spor mere! Det tror jeg er galt, og jeg tror ikke, man med Rette heroverfor kan indvende, at en Adgang til Samkvem vil bevirke uheldige Tilstande; jeg tror, at stort set vil det i de Tilfælde, hvor Barnefaderen ønsker at udnytte sin Samkvemsret, være til Gavn for Barnet, idet hans Interesse for Barnet ganske naturligt, hvis han er et godt Menneske, vil udvikles ved at komme sammen med det, saaledes at han maaske netop derigennem bringes til af sig selv, ad Friwillighedens Vej, at give Barnet eller Barne moderen langt mere til Barnets Opdragelse, end der efter Lovforslaget kan forlanges.

Jeg skal ligesom den sidste ærede Taler i øvrigt give Tilsagn om velvillig Behandling af det foreliggende Lovforslag, idet jeg betoner, at under denne Behandling vil vort Hovedsynspunkt være dette at give det uden for Ægteskab fødte Barn en saa god Stilling, som der efter Omstændighederne og under Hensyntagen til de samfundsmæssige Krav, der i øvrigt maa stilles, er Mulighed for at give det.

Jensen (Gørding): Af de foreliggende Lovforslag var de 5 allerede i sidste Samling Genstand for en meget grundig Udvalgsbehandling, som jo ogsaa er resulteret i, at adskillige Ændringer er indføjet i de paa ny forelagte Forslag, for langt den største Dels Vedkommende i Overensstemmelse med den af det nedsatte Udvalg afgivne Betænkning. For denne Imødekommenhed fra den højtærede Justitsministers Side er der Grund til at udtale Tak og Anerkendelse. Jeg anser det for særdeles godt, at der er givet dette høje Ting god Tid til nøje at gennemgaa dette store Lovkompleks, der griber ind i mange Forhold af meget delikat Natur. Navnlig er jeg meget tilfreds med, at det saavel af den højtærede Justitsminister som af hele det tidligere Udvalg atter og atter hævdedes, at vel ønskede man, at de uden for Ægteskab fødte